

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/21/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122295683
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6122295683.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v právnej veci navrhovateľa: FOOD FACTORING, s. r. o., so sídlom Tatranská 295, Považská Bystrica, IČO: 36 764 299, v konaní zastúpeného JUDr. Danielou Gavorníkovou, advokátkou, so sídlom V. P. Tótha 64/14, Martin, IČO: 50 407 643, o návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13Vyd/1/2022 zo dňa 31. 01. 2023, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.
- II. Navrhovateľ nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd návrh na začatie konania o potvrdení vydržania zamietol. O trovách konania okresný súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1 V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že navrhovateľ v návrhu na potvrdenie vydržania žiadal, aby súd vo svojom rozhodnutí potvrdil vydržanie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, a to k stavbe trafostanice, budove bez súpisného čísla, nachádzajúcej sa na pozemku parcela registra „C“, evidovanej na katastrálnej mape, parcelné číslo 3389/59 a parcelné číslo XXXX/XX v katastrálnom území A., obec B. B., okres Banská Bystrica tak, ako je zameraná v zmysle geometrického plánu č. 002/2022 zo dňa 07. 03. 2022, overeného Okresným úradom Banská Bystrica, katastrálny odbor pod č. C./2022 dňa 15. 03. 2022 a v zmysle projektovej dokumentácie skutočného vyhotovenia stavby 03/2022, vypracovanej spoločnosťou SKstudio, s. r. o., so sídlom Thurzova 13, Martin.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia ďalej uviedol, že navrhovateľ vo svojom návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania argumentoval tým, že je obchodnou spoločnosťou, ktorá vznikla dňa 12. 04. 2007 a je výlučným vlastníkom stavieb, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území A., obec a okres B. B. a sú zapísané na LV č. XXXX ako administratívna budova, VO sklad, garáže a vrátnica (ďalej v texte aj ako „budovy“). Označené budovy sú pripojené za účelom odoberania elektrickej energie na stavbu trafostanice na základe Zmluvy o pripojení v znení jej Dodatku č. 1 (Príloha č. 1 rozširujúca zoznam odberných miest), účinného od 01. 01. 2012 („ uvedené skutočnosti preukazoval navrhovateľ výpisom z obchodného registra, výpisom z Listu vlastníctva č. XXXX a Zmluvou o pripojení, vrátane Prílohy č. 1, účinnej od 01. 01. 2012“). Navrhovateľ v návrhu o potvrdení vydržania uviedol, že stavba trafostanice je budova bez súpisného čísla, ktorá je v informačnom systéme Stredoslovenskej energetiky, a. s., označená ako TS 490/ts/214. Stavba trafostanice nie je zapísaná na žiadnom liste vlastníctva, nie je k nej evidované žiadne vlastnícke právo a je postavená na dvoch pozemkoch nachádzajúcich sa v katastrálnom území A., obec B. B., okres B. B., pričom sa jedná o pozemok C-KN parcela č. XXXX/X, zapísaný na LV č. XXXX, ktorý je vo vlastníctve spoločnosti TAROCO

spol. s r. o., so sídlom Duklianska 11, Prešov a o pozemok parcelné číslo 3389/56, ku ktorému neexistuje záznam o vlastníkovi. Na základe nového vypracovaného Geometrického plánu č. 002/2022 zo dňa 07. 03. 2022 bola stavba trafostanice zameraná ako stavba, ktorá sa nachádza na pozemku v katastrálnom území A., obec B. B., okres B. B., a to na pozemku parcela registra „C“ č. XXXX/XX D. E. XXXX/XX. Navrhovateľ v návrhu uviedol, že pri kontrole interných dokumentov zistil, že stavbu trafostanice nemá ako jej vlastník zapísanú na liste vlastníctva, pričom za týmto účelom kontaktoval spoločnosť Stredoslovenská distribučná, a. s., ako aj vlastníka susednej stavby kotolne spoločnosť TAROCO, spol. s r. o., aby sa vyjadrili, či evidujú trafostanicu vo svojom majetku („uvedené skutočnosti preukazoval navrhovateľ listinnými dôkazmi, a to snímkou z katastrálnej mapy, výpisom z katastra nehnuteľnosti, Listom vlastníctva č. XXXX, projektovou dokumentáciou kotolne a trafostanice, geometrickým plánom č. 002/2022 zo dňa 07. 03. 2022, listom obchodnej spoločnosti TAROCO spol. s r. o. zo dňa 13. 01. 2022 a listom Stredoslovenskej distribučnej, a. s. zo dňa 30. 09. 2021, z ktorých okresný súd zistil, že Stredoslovenská distribučná, a. s. v uvedenom liste navrhovateľovi oznámila, že po doložení prehlásenia subjektov o tom, že trafostanica nie je v ich vlastníctve, zaradí uvedenú trafostanicu ako inventarizačný nález do svojho majetku“).

1.3 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že navrhovateľ svoje vlastnícke právo k trafostanici odvodzuje od tej skutočnosti, že trafostanicu užíva nepretržite a dobromyseľne, resp. že jeho právni predchodcovia ju užívali nepretržite a dobromyseľne po dobu viac ako 10 rokov. Tvrdil, že stavba trafostanice bola odovzdaná do užívania v roku 1974 trom subjektom, a to štátnym podnikom Zelenina, š. p., Stavivá, š. p. a ZDROJ Banská Bystrica, š. p.. „Po privatizácii štátneho majetku nebola predmetná trafostanica odovzdaná právnomu nástupcovi štátneho podniku Zelenina, š. p., ani právnomu nástupcovi štátneho podniku Stavivá, š. p.“. Právnym nástupcom štátneho podniku Zelenina, š. p. sa stala spoločnosť TAROCO, spol. s r. o.. Právnym nástupcom štátneho podniku ZDROJ Banská Bystrica, š. p. sa stala spoločnosť ZDROJ - DM, a. s., ktorá neskôr zmenila obchodné meno na PRIMA ZDROJ Banská Bystrica, a. s. Uvedená obchodná spoločnosť uzatvorila ako vkladateľ so spoločnosťou PRIMA ZDROJ Holding, a. s. ako nadobúdateľom Zmluvu o vklade časti podniku do obchodnej spoločnosti PRIMA ZDROJ Holding, a. s.. Na základe uvedenej zmluvy nadobudla spoločnosť PRIMA ZDROJ Holding, a. s. do svojho vlastníctva nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území A., a to okrem iného aj „budovy (zapísané na LV č. XXXX ako administratívna budova, VO sklad, garáže a vrátnica) a príľahlé pozemky“. Dňa 24. 10. 2003 uzatvorila spoločnosť PRIMA ZDROJ Holding, a. s. ako predávajúci so spoločnosťou HVB Leasing Real Estate Bratislava, s. r. o. ako kupujúcim kúpnu zmluvu, na základe ktorej kupujúci teda spoločnosť HVB Leasing Real Estate Bratislava, s. r. o. nadobudla vlastnícke právo k „budovám a príľahlým pozemkom“, pričom dňa 20. 04. 2004 uzatvorila spoločnosť HVB Leasing Real Estate Bratislava, s. r. o. ako leasingový prenajímateľ so spoločnosťou PRIMA ZDROJ Holding, a. s. ako s leasingovým nájomcom leasingovú zmluvu, ktorej predmetom bol leasing nehnuteľností okrem iného aj „budov a príľahlých pozemkov“, ktoré pôvodne táto obchodná spoločnosť vlastnila. Dňa 11. 12. 2006 uzatvorila spoločnosť PRIMA ZDROJ Holding, a. s. ako súčasný nájomca, spoločnosť PLM Senec, s. r. o. ako budúci nájomca a spoločnosť HVB Leasing Real Estate Bratislava, s. r. o. ako leasingový prenajímateľ Zmluvu o prevode práv a povinností zo zmluvy o leasingu nehnuteľností, na základe ktorej sa leasingovým nájomcom „budov a príľahlých pozemkov“ stala spoločnosť PLM Senec, s. r. o.. Táto spoločnosť zanikla dňa 17. 01. 2012 z dôvodu zlúčenia s navrhovateľom. „Na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 12. 12. 2016, v súlade so zmluvu o leasingu nehnuteľností, nadobudol navrhovateľ „budovy a príľahlé pozemky“ do svojho výlučného vlastníctva („uvedené skutočnosti preukazoval navrhovateľ rozhodnutím Ministerstva pre správu a privatizáciu národného majetku Slovenskej republiky č. 77/Z zo dňa 12. 05. 1995, rozhodnutím ministra hospodárstva SR č. 203 zo dňa 16. 11. 1995, Zápisnicou o odovzdaní a prevzatí vecí zahrnutých do privatizovaného majetku časti podniku ZDROJ Banská Bystrica, š. p. zo dňa 08. 11. 1995, zmluvou o vklade časti podniku zo dňa 13. 11. 2000, kúpnu zmluvou zo dňa 24. 10. 2003, zmluvou o leasingu nehnuteľností zo dňa 20. 04. 2004, zmluvou o prevode práv a povinností zo zmluvy o leasingu nehnuteľností zo dňa 11. 12. 2006, výpisom z obchodného registra spoločnosti PLM Senec, s. r. o. a kúpnu zmluvou zo dňa 12. 12. 2016. Navrhovateľ tvrdené skutočnosti preukazoval ďalej čestným vyhlásením zo dňa 29. 03. 2022, ktoré predložil F. G., ktorý bol v rozhodnom období zamestnancom štátneho podniku ZDROJ Banská Bystrica, š. p. a pri výstavbe objektu kotolne a trafostanice bol stavebným dozorcom, pričom z tohto čestného vyhlásenia okresný súd okrem iného zistil, že na výstavbe objektu kotolne a trafostanice sa v rámci spoluinvestorstva podieľali štátne podniky Zelenina, š. p., ZDROJ Banská Bystrica, š. p. a Stavivá, š. p.. V zmysle uzatvorenej spoluinvestorskej zmluvy bolo vykonané aj záverečné vyúčtovanie stavby. Z čestného vyhlásenia H. G. I. zo dňa 21. 01. 2022 okresný súd zistil, že H. G. I. bol od roku 1974

do roku 1990 zamestnancom štátneho podniku ZDROJ Banská Bystrica, š. p. v pozícii technického námestníka. Trafostanica bola vybudovaná v rámci spoluinvestorstva štátnych podnikov Zelenina, š. p., ZDROJ Banská Bystrica, š. p. a Stavivá, š. p. za účelom zabezpečenia odberu elektrickej energie týchto spoluinvestorov; gestorom bol štátny podnik Zelenina, š. p.“).

1.4 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia ďalej uviedol, že navrhovateľ v návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania tvrdil, že od svojho vzniku, t. j. od 12. 04. 2007 až do súčasnosti trafostanicu nepretržite užíva ako svoju v dobrej viere, že je jej vlastníkom, pričom žiadna osoba nevzniesla námietku užívania predmetnej trafostanice navrhovateľom a nepodnika žiadne právne kroky, ktoré by mohli u navrhovateľa vzbudiť podozrenie, že nie je vlastníkom trafostanice. Na základe uvedeného sa (podľa tvrdenia navrhovateľa uvedeného v návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania) navrhovateľ stal vlastníkom predmetnej trafostanice vydržaním najneskôr dňa 01.01.2022, t. j. po uplynutí 10 – ročnej vydržacej doby, ktorá podľa navrhovateľa „začala plynúť dňom uzatvorenia Zmluvy o dodávke, distribúcii elektriny a prevzatí zodpovednosti za odchýlku, ktorá nadobudla účinnosť dňa 01.01.2012“.

1.5 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia poukázal na ust. § 130 ods. 1 a ust. § 134 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej v texte len „Občiansky zákonník“), na ust. § 359a, ust. § 359d ods. 2, ust. § 359e a ust. § 359f ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z., Civilného mimosporového poriadku (ďalej v texte len „CMP“) a uviedol, že konanie o potvrdení vydržania je zložené z dvoch fáz. Prvú fázu možno nazvať ako konanie o vydaní vyzývacieho uznesenia a druhú fázu možno nazvať ako konanie po vydaní vyzývacieho uznesenia. V prvej fáze konania o potvrdení vydržania súd preskúmava splnenie procesných podmienok a tiež to, či navrhovateľ osvedčil, že nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti vydržaním. Až po splnení všetkých podmienok a osvedčenia nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním sa súdne konanie vydaním vyzývacieho uznesenia prekloní do svojej druhej fázy. Návrh na začatie konania o potvrdení vydržania musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania, upravené všeobecne pre každé konanie v § 25 CMP a osobitne ešte aj osobitné náležitosti upravené v § 359d ods. 2 CMP, podľa ktorého okrem všeobecných náležitostí podania je v návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania potrebné a) opísať skutočnosti, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti (resp. práva zodpovedajúceho vecnému bremenu) vydržaním, b) označiť nehnuteľnosť podľa údajov z katastra nehnuteľností a c) označiť deň, keď navrhovateľ nadobudol tvrdené vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu vydržaním; uvedené skutočnosti musí navrhovateľ zároveň osvedčiť. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že zo skutkových tvrdení opísaných v návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania musí vyplývať, že sú splnené všetky štyri predpoklady vydržania nehnuteľnosti, a to a) spôsobilý predmet držby, b) oprávnená držba, c) dĺžka doby držby v trvaní 10 rokov, d) nepretržitosť držby. Podmienkou vydržania je teda oprávnená držba spôsobilej veci trvajúca po zákonom stanovenú vydržaciú dobu. Vo vzťahu k oprávnenej držbe, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že navrhovateľ v návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania musí uviesť skutočnosti, od ktorých odvodzuje svoju dobromyseľnosť. Podľa konštantnej judikatúry oprávnená držba predpokladá, že držiteľ je v dobre viere, že mu vec alebo právo patrí, a to so zreteľom ku všetkým okolnostiam, teda aj k právnomu dôvodu (titulu), ktorý by mohol mať za následok vznik práva; uvedené podmienky musia byť splnené súčasne. Nestačí subjektívne presvedčenie držiteľa, že mu vec patrí. Dobromyseľnosť sa hodnotí objektívne. Rozhodujúce je, či držiteľ pri normálnej opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu od každého subjektu rozumne požadovať mal, resp. mohol mať alebo nemal, prípadne nemohol mať pochybnosti o tom, že mu vec patrí.

1.6 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia ďalej uviedol, že pri skúmaní, či navrhovateľ osvedčil skutočnosti preukazujúce vznik jeho hmotnoprávneho nároku skúmal, či ide aspoň o minimálnu mieru osvedčenia základných skutočností, z ktorých možno existenciu takéhoto nároku vyvodiť. Poukázal na to, že v prvej fáze konania o potvrdení vydržania súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú pre samotné rozhodnutie potrebné. Úlohou súdu je skúmať, či navrhovateľ osvedčil, že nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti vydržaním, pričom pri zisťovaní týchto skutočností nemusí byť dodržaný prísne formalizovaný postup, ktorý je vyžadovaný pri dokazovaní. Osvedčené skutočnosti však musia spĺňať kvalitatívnu požiadavku vysokej pravdepodobnosti, preto je nevyhnutné, aby boli osvedčené základné skutočnosti hodnoverne osvedčujúce záver o existencii nároku navrhovateľa. Po takomto preskúmaní návrhu navrhovateľa, tvrdení v ňom uvedených a dôkazov

k nemu pripojených, okresný súd konštatoval, že nie sú splnené podmienky, ktoré by mu umožnili postupovať v zmysle § 359f ods. 1 CMP, a teda vydať vyzývacie uznesenie, pretože z predloženého návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania a k nemu pripojených dôkazov vyplýva, že navrhovateľ nepreukázal splnenie základných predpokladov pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydržaním, preto je podľa okresného súdu na mieste postup v zmysle § 359e ods. 2 CMP.

1.7 Navrhovateľ v návrhu uviedol, že od svojho vzniku, t. j. od 12. 04. 2007 predmetnú trafostanicu nepretržite užíva, a to v dobrej viere, že je jej vlastníkom, pričom žiadna osoba nevzniesla voči takémuto užívaniu trafostanice navrhovateľom námietky. Túto nehnuteľnosť nadobudol vydržaním najneskôr 01. 01. 2022, uplynutím 10-ročnej vydržacej doby, ktorá podľa navrhovateľa „začala plynúť dňom uzatvorenia Zmluvy o dodávke, distribúcii elektriny a prevzatí zodpovednosti za odchýlku, ktorá nadobudla účinnosť dňa 01. 01. 2012“. Navrhovateľ v návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania uviedol, že je tiež vlastníkom okolitých nehnuteľností, a to pozemkov a stavieb. Tvrdil, že ďalšie dva a jeho právny predchodca boli v minulosti napojené na uvedenú trafostanicu, pričom v priebehu času si buď vybuďovali vlastnú trafostanicu alebo ju nevyužívali. Napriek tomu navrhovateľ oslovil vlastníka príľahlej stavby (spoločnosť TAROCO spol. s r. o. – právny nástupca štátneho podniku Zelenina, š. p.) kotolne a žiadal od neho vyjadrenie, či stavba trafostanice je v jeho vlastníctve, načo mu obchodná spoločnosť TAROCO spol. s r. o. oznámila, že predmetná trafostanica nie je v jej vlastníctve. Podobné vyjadrenie poskytla navrhovateľovi podľa tvrdenia navrhovateľa aj Stredoslovenská distribučná a. s., ktorá vo svojom liste zo dňa 30. 09. 2021 („v odpovedi“) uviedla, že predmetná trafostanica sa v čase spisania odpovede nenachádza v jej vlastníctve, avšak pokiaľ bude existovať prehlásenie dotknutých subjektov, že trafostanica nie je v ich vlastníctve, zaradí predmetnú trafostanicu ako inventarizačný nálež do svojho majetku.

1.8 V závere odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa o potvrdení vydržania vychádzal z toho, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, na základe akého právneho titulu on a jeho právny predchodca mal nadobudnúť vlastnícke právo k predmetnej trafostanici vydržaním. Navrhovateľ existenciu nadobúdacieho právneho titulu, od ktorého by sa mohla odvíjať oprávnená držba nepreukázal, a teda nemohol preukázať ani vstup do oprávnenej držby, ktorá je potrebná pre posúdenie trvania vydržacej doby a konštatovanie, že navrhovateľ bol dobromyseľným držiteľom. Oprávnená držba popri všeobecných znakoch držby musí spĺňať aj požiadavky dobrej viery držiteľa, že mu vec patrí, pričom nestačí iba subjektívne presvedčenie držiteľa, že mu vec patrí, pretože zákon vyžaduje, aby dobrá viera bola podložená aj objektívnymi okolnosťami, z ktorých možno usudzovať, že takéto presvedčenie držiteľa je dôvodné. „Okolnosti, ktoré môžu svedčiť pre záver o existencii dobrej viery sú spravidla okolnosti, ktoré sa týkali právneho titulu tak, ako už bolo uvedené vyššie, teda toho okamihu, kedy sa držiteľ uchopí držby na základe nejakého právneho titulu hoc aj neplatného alebo domnelého. Existenciu takéhoto právneho titulu však navrhovateľ ani netvrdil, ani ju žiadnym spôsobom nepreukázal“. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia zdôraznil, že dobrá vôľa nemôže u navrhovateľa vyplývať len „z púheho výkonu obsahu vlastníckeho práva“, ak zo všetkých okolností nevyplývajú tie, z ktorých by sa dalo usúdiť, že navrhovateľ vlastnícke právo vykonáva v dobrej viere, že mu vlastnícke právo prináleží. Takáto dobromyseľnosť u navrhovateľa nemohla existovať v čase odpovede spoločnosti Stredoslovenská distribučná, a. s., v liste zo dňa 30. 09. 2021, v ktorej odpovedi spoločnosť Stredoslovenská distribučná, a. s. uviedla, že v prípade, že dotknuté subjekty čestne prehlásia, že nie sú vlastníkami uvedenej trafostanice (490/ts/214), zaradí uvedenú trafostanicu do svojho majetku ako inventarizačný nálež. Navrhovateľ tiež podľa okresného súdu nepreukázal skutočnosť, že do oprávnenej držby vstúpil dňom 01. 01. 2012, teda v deň, keď došlo k nadobudnutiu účinnosti zmluvy o dodávke a distribúcii elektriny, uzatvorenej so Stredoslovenskou energetikou, a. s. so sídlom v Žiline, pretože takáto zmluva, ktorá mala byť uzatvorená dňa 01. 01. 2010 a účinná od 01. 01. 2012 navrhovateľom v rámci predložených listinných dôkazov okresnému súdu predložená nebola; naopak bola mu predložená zmluva zo dňa 12. 08. 2009, s účinnosťou od 01. 01. 2010. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že zmluva o dodávke a distribúcii elektrickej energie nie je právnym titulom, na základe ktorého by navrhovateľ vstúpil do oprávnenej držby predmetnej trafostanice a po uplynutí vydržacej doby by ju nadobudol vydržaním.

1.9 Okresný súd v závere odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia poukázal tiež na to, že podľa ust. § 359c ods. 2 CMP je účastníkom konania navrhovateľ a ten, kto má v čase začatia konania o potvrdení vydržania zapísané na liste vlastníctva vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo vecné

právo k nehnuteľnosti, ktorého sa konanie o potvrdení vydržania týka. „Takýmto účastníkom konania je aj správca lesného pozemku, resp. Slovenský pozemkový fond“. Navrhovateľ okrem seba neoznačil v návrhu o potvrdení vydržania žiadneho ďalšieho účastníka konania, ktorým by mal byť práve ten subjekt, ktorý má zapísané vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom konania. Pokiaľ takýto subjekt neexistuje, potom sa podľa okresného súdu nemôže jednať o konanie o potvrdení vydržania v zmysle ôsmej hlavy Civilného mimosporového poriadku. Navrhovateľ neuniesol bremeno tvrdenia a následne ani bremeno dôkazu do takej miery, že by svoj nárok osvedčil aspoň v takej minimálnej miere ako to vyžaduje zákon, preto okresný súd nepovažoval za splnené hmotnoprávne podmienky vydržania vlastníckeho práva k predmetnej trafostanici a z uvedeného dôvodu návrh navrhovateľa o potvrdení vydržania zamietol.

2. Proti predmetnému uzneseniu súdu prvej inštancie sa navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že v zákonom stanovenej lehote podáva proti uzneseniu súdu prvej inštancie odvolanie, ktoré odôvodňuje tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci a že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Pokiaľ ide o odvolací dôvod uplatnený navrhovateľom v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j. že odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, navrhovateľ v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil navrhovateľom podrobne a chronologicky špecifikované právne skutočnosti uvedené v bode 5 odvolania, ktoré podľa navrhovateľa preukazujú dobromyseľnosť navrhovateľa, že stavbu trafostanice užíva ako jej vlastník. Jedná sa o budovu bez súpisného čísla, ktorá nie je zapísaná na žiadnom liste vlastníctva a nachádza sa na dvoch pozemkoch v katastrálnom území A., obec B. B., okres B. B., a to na pozemku C-KN parcela zapísanom na LV č. XXXX, parcelné číslo XXXX/X, ktorý je vo vlastníctve spoločnosti TAROCO spol. s r. o., so sídlom Duklianska 11, 080 01 Prešov, IČO: 00 632 619 a na pozemku C-KN parcela parcelné číslo 3389/56, ku ktorému neexistuje záznam o vlastníkovi. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že vlastnícke právo k trafostanici odvodzuje od skutočnosti, že trafostanicu dobromyseľne a nepretržite užíva on, resp. jeho právni predchodcovia po dobu viac ako 10 rokov, a to vzhľadom na nasledovné skutočnosti: stavba trafostanice bola odovzdaná do užívania v roku 1974 trom subjektom: Zelenina, š. p., Stavivá š. p. a ZDROJ Banská Bystrica š. p.. Po roku 1989, kedy dochádzalo k privatizácii štátneho majetku, nebola stavba trafostanice odovzdaná ani právnenému nástupcovi Zelenina, š. p., ani právnenému nástupcovi Stavivá š. p.. Právny nástupca štátneho podniku Stavivá š. p. si vybudoval svoju vlastnú trafostanicu a riešil si svoje vlastné vykurovanie. Právny nástupca štátneho podniku Zelenina š. p. (t. j. spoločnosť TAROCO spol. s r. o.) v rámci privatizácie nadobudol do svojho vlastníctva iba stavbu kotolne. Uvedené vyplýva aj z čestného vyhlásenia spoločnosti TAROCO spol. s r. o., v ktorom uvedená spoločnosť potvrdzuje, že trafostanicu neeviduje vo svojom majetku. Právny nástupcom štátneho podniku ZDROJ Banská Bystrica š. p. bola spoločnosť ZDROJ - DM, a. s., IČO: 31 642 098, ktorá od 23. 09. 1996 zmenila obchodné meno na PRIMA ZDROJ Banská Bystrica, a. s.. Dňa 30. 11. 2000 spoločnosť PRIMA ZDROJ Banská Bystrica, a. s. ako vkladateľ uzatvorila Zmluvu o vklade časti podniku so spoločnosťou PRIMA ZDROJ Holding, a. s. ako nadobúdateľom. Na základe tejto zmluvy spoločnosť PRIMA ZDROJ Holding, a. s. nadobudla do svojho vlastníctva nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. A., okrem iného aj „budovy (zapísané na LV č. XXXX ako administratívna budova, VO sklad, garáže a vrátnica) a príslušné pozemky“. Dňa 24. 10. 2003 uzatvorila spoločnosť PRIMA ZDROJ Holding, a. s. ako predávajúci so spoločnosťou HVB Leasing Real Estate Bratislava s. r. o. ako kupujúcim kúpnu zmluvu, na základe ktorej kupujúci HVB Leasing Real Estate Bratislava s. r. o. nadobudol vlastnícke právo k „budovám a príslušným pozemkom“. Dňa 20. 04. 2004 uzatvorila spoločnosť PRIMA ZDROJ Holding, a. s. ako leasingový nájomca a spoločnosť HVB Leasing Real Estate Bratislava s. r. o. ako leasingový prenajímateľ zmluvu o leasingu nehnuteľností, predmetom ktorej bol leasing nehnuteľností, okrem iného aj „budov a príslušných pozemkov“. Táto zmluva bola uzatvorená na dobu určitú, 12 rokov s vylúčením možnosti spoločnosti PRIMA ZDROJ Holding, a. s. túto zmluvu vypovedať. Dňa 11. 12. 2006 uzatvorila spoločnosť PRIMA ZDROJ Holding, a. s. ako súčasný nájomca, spoločnosť PLM Senec, s. r. o. ako budúci nájomca a spoločnosť HVB Leasing Real Estate Bratislava s. r. o. ako leasingový prenajímateľ zmluvu o prevode práv a povinností zo zmluvy o leasingu nehnuteľností, na základe ktorej sa leasingovým nájomcom „budov a príslušných pozemkov“ stala spoločnosť PLM Senec, s. r. o.. Dňa 17. 01. 2012 spoločnosť PLM Senec, s. r. o. zanikla z dôvodu zlúčenia s navrhovateľom. Na základe kúpnej zmluvy zo dňa 12. 12. 2016, v súlade so zmluvou o leasingu nehnuteľností, nadobudol navrhovateľ „budovy a príslušné pozemky“ do svojho výlučného vlastníctva. Navrhovateľ po celé roky užívania stavby trafostanice nemal

pochybnosť, že je jej vlastníkom. Až po rokoch, keď vykonával inventarizáciu svojho majetku zistil, že stavba trafostanice nie je zapísaná na jeho liste vlastníctva. Navrhovateľ však počas celej doby držby trafostanice bol presvedčený, že žiadna iná osoba nemôže mať vlastnícke právo k stavbe trafostanice, pretože v čase privatizácie majetku z vlastníctva štátu do súkromného vlastníctva, bola predmetom odovzdania právneho predchodcovi navrhovateľa aj stavba trafostanice. Explicitne táto skutočnosť nevyplýva podľa navrhovateľa zo žiadnej prílohy priloženej k návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania, ale to len z toho dôvodu, že stavba trafostanice ako taká nie je zapísaná na žiadnom liste vlastníctva a ako stavba bola zrejme nedopatrením opomenutá v odovzdávacích protokoloch spolu s ďalšími nehnuteľnosťami. Naproti tomu, stavba kotolne, ktorú ako vlastník má zapísanú spoločnosť TAROCO spol. s r. o. na svojom liste vlastníctva, bola práve počas procesu privatizácie odovzdaná právneho predchodcovi spoločnosti TAROCO spol. s r. o. (Zelenina, š. p.). „Právni nástupcovia štátnych podnikov Zelenina, š. p. a Stavivá š. p., stavbu trafostanice v čase po procese privatizácie nevyužívali, ani vo svojom majetku neevidovali, pričom na základe ich vzájomnej dohody pripadla stavba trafostanice výlučne právneho predchodcovi navrhovateľa“. Prvotným právnym titulom boli podľa navrhovateľa pravdepodobne privatizačné dokumenty, na základe ktorých sa vlastníkom trafostanice stal ZDROJ - DM, a. s. a následne ďalší právni nástupcovia, tak ako je uvedené v chronologickom zozname. V nadväznosti na uvedené navrhovateľ v odvolaní uviedol, že práve z vyššie uvedených dôvodov kontaktoval spoločnosť TAROCO spol. s r. o., aby uvedené skutočnosti písomne potvrdila. Spoločnosť TAROCO spol. s r. o. je vlastníkom iba stavby kotolne, pričom stavbu trafostanice neeviduje vo svojom vlastníctve. Za účelom preukázania, že v procese privatizácie bola spoločnosť TAROCO spol. s r. o. odovzdaná iba stavba kotolne, navrhovateľ požiadal o písomné vyhlásenie spoločnosť TAROCO spol. s r. o., ktorá v písomnom vyhlásení potvrdila, že nie je vlastníkom stavby trafostanice. Súd prvej inštancie však podľa navrhovateľa tieto skutočnosti v kontexte navrhovateľom doložených listinných dôkazov nesprávne právne posúdil. Navrhovateľ zdôraznil, že v dobrej viere a pokojne užíva stavbu trafostanice, a to práve na základe právneho titulu, ktorým sú dokumenty preukazujúce proces privatizácie štátneho majetku do rúk právneho predchodcu navrhovateľa. V uvedenej súvislosti poukázal navrhovateľ v odvolaní na odsek 22. odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia, kde súd prvej inštancie konštatuje, že: „...okolnosti, ktoré môžu svedčiť pre záver o existencii dobrej viery sú spravidla okolnosti, ktoré sa týkajú právneho titulu, teda toho okamihu, kedy sa držiteľ uchopí držby na základe nejakého právneho titulu hoc aj neplatného alebo domnelého. Takýto právny titul však navrhovateľ ani netvrdí, ani ho nejakým spôsobom nepreukazuje, preto dobrá vôľa nemôže u navrhovateľa vyplývať len z „púheho“ výkonu obsahu vlastníckeho práva, ak zo všetkých okolností nevyplývajú tie, z ktorých by sa dalo usúdiť, že takéto právo vykonáva navrhovateľ v dobrej viere, že mu vlastnícke právo prináleží...“ V danom prípade však podľa navrhovateľa nie je možné jednoznačne stanoviť právny titul, od ktorého navrhovateľ odvodzuje svoje vlastnícke právo k stavbe trafostanice, pretože tak ako vyplýva z chronologického historického prechodu práv a povinností z právnych predchodcov navrhovateľa na navrhovateľa, jedná sa o súbor právnych skutočností, ktoré spolu preukazujú tvrdené skutočnosti. V konaniach o potvrdení vydržania nemá byť podľa navrhovateľa podstatou to, že navrhovateľ vie presne a jednoznačne určiť právny titul, od ktorého odvodzuje svoje vlastnícke právo, ale to že vie preukázať dobromyseľnosť v tom smere, že zo všetkých jemu známych okolností je zrejme, že je vlastníkom nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorej sa domáha potvrdenia vydržania, pričom vie preukázať, že žiadny iný subjekt jej vlastníkom nie je. V danom prípade bola podľa navrhovateľa naplnená požiadavka dobrej viery navrhovateľa, že mu stavba trafostanice patrí, pričom nejde iba o subjektívne presvedčenie navrhovateľa, pretože jeho dobrá vôľa je podložená aj objektívnymi okolnosťami, z ktorých možno usudzovať, že takéto presvedčenie navrhovateľa je dôvodné. V uvedenej súvislosti navrhovateľ poukázal v odvolaní na to, že dňa 01. 01. 2010 uzatvoril ako odberateľ so spoločnosťou Stredoslovenská energetika a. s., so sídlom Pri Rajčianke 8591/4B, 010 47 Žilina, IČO: 36 403 008 ako dodávateľom Zmluvu o dodávke, distribúcii elektriny a prevzatí zodpovednosti za odchýlku v znení jej Prílohy č. 1, rozširujúcej zoznam odberných miest, účinnnej od 01. 01. 2012, na základe ktorej „sú budovy pripojené za účelom odoberania elektrickej energie na stavbu trafostanice“.

2.1 Navrhovateľ v odvolaní poukázal ďalej na odsek 23. odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Zdôraznil, že súdu prvej inštancie predložil vyššie uvedenú Zmluvu o dodávke a distribúcii elektriny, uzatvorenú so Stredoslovenskou energetikou a. s., so sídlom v Žiline dňa 12. 08. 2009, účinnú od 01. 01. 2010 a zároveň Prílohu č. 1 k tejto zmluve, ktorá nadobudla účinnosť dňa 01. 01. 2012 a ktorá rozšírila počet odberných miest, a to práve aj o odberné miesta nachádzajúce sa v k. ú. A. vo vlastníctve navrhovateľa. Konkrétne pod por. číslom 15 Prílohy č. 1 ku Zmluve o dodávke

a distribúcii elektriny je uvedené odberné miesto VOZ Banská Bystrica. Vlastníkom trafostanice sa stal vydržaním najneskôr 01. 01. 2022, t. j. uplynutím 10 – ročnej vydržacej doby, ktorá začala plynúť dňom uzatvorenia Zmluvy o dodávke, distribúcií elektriny a prevzatí zodpovednosti za odchýlku, v znení jej Prílohy č. 1, ktorá nadobudla účinnosť dňa 01. 01. 2012. Vo vzťahu k určeniu začatia plynutia vydržacej doby navrhovateľ v odvolaní tiež uviedol, že sa domnieva, že vydržacia doba začala plynúť už dňom účinnosti privatizačných dokumentov (08. 11. 1995), v zmysle ktorých majetok štátneho podniku ZDROJ Banská Bystrica, š. p. nadobudla spoločnosť ZDROJ - DM, a. s.; „najneskôr však premlčacia doba začala plynúť dňa 01. 01. 2012 od kedy je zrejmé, že objekty vo vlastníctve navrhovateľa, nachádzajúce sa v k. ú. A. (zároveň aj trafostanica) boli pripojené na odber elektrickej energie od Stredoslovenskej energetiky a. s. v zmysle Prílohy č. 1 ku Zmluve o dodávke, distribúcií elektriny a prevzatí zodpovednosti za odchýlku (č. 36764299/1/10)“.

2.2 V prejednávanej veci nie je podľa odvolacej argumentácie navrhovateľa sporný skutkový stav veci, ale právna otázka, či držbu navrhovateľa je možné považovať za oprávnenú, t. j. za dobromyseľnú. V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní uviedol, že „pri výklade, ktorý si osvojil súd prvej inštancie, by navrhovateľ mohol byť dobromyseľný len v tom prípade, ak by stavbu trafostanice nadobudol na základe konkrétneho právneho titulu, či už neplatného alebo domnelého. Nadobudnutie vlastníckeho práva by teda muselo byť perfektným právnym úkonom, avšak z nejakého dôvodu nepremietnuté na príslušnom liste vlastníctva, resp. z nejakého dôvodu neplatné“. Takýto názor súdu prvej inštancie je však podľa navrhovateľa neprípustne reštriktívny, nerešpektujúci podstatu a zmysel inštitútu vydržania. Zdôraznil, že ustanovenie § 130 ods. 1, druhá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa pri pochybnostiach predpokladá, že držba je oprávnená, by potom bolo neaplikovateľné a bezpredmetné. Pritom ide o vyvrátiteľnú domnienku v tom zmysle, že do dokázania opaku platí prezumpcia oprávnenosti držby. V nadväznosti na uvedené navrhovateľ v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci, pričom sa podľa navrhovateľa nevysporiadal s tým, že v danom prípade sa jedná o pokojnú, poctivú a nerušenú držbu navrhovateľa, ktorú potvrdili čestnými vyhláseniami aj pán H. G. I. a pán F. G.. Súd prvej inštancie tieto skutočnosti v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenie nebral do úvahy a vôbec neskúmal, či navrhovateľ mohol byť objektívne presvedčený o tom, že držanú stavbu trafostanice nadobudol poctivým spôsobom a po celé roky ju ako svoju vlastnú s vynaložením svojich priamych nákladov obhospodaruje.

2.3 Vo vzťahu k odseku 25. odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia (kde súd prvej inštancie rozvinul úvahu o okruhu účastníkov konania v konaní o potvrdení vydržania) navrhovateľ v odvolaní uviedol, že pokiaľ mal súd prvej inštancie pochybnosti o okruhu účastníkov konania, mal pred rozhodnutím vyzvať navrhovateľa na odstránenie väd návrhu. Jedná sa o odstrániteľné vady návrhu, ktoré by v prípade súdom dodatočne stanovenej lehoty boli navrhovateľom odstránené. Zároveň je však podľa navrhovateľa dôležité upriamiť pozornosť na právny záver súdu prvej inštancie, že pokiaľ okrem navrhovateľa neexistuje ďalší subjekt, ktorý by mohol byť v návrhu o potvrdení vydržania označený ako účastník konania, potom sa nemôže jednať o konanie o potvrdení vydržania, pretože sa jedná o nebezpečný precedens, ktorý by v prípade potvrdenia odvolaním napadnutého uznesenia odvolacím súdom znamenal, že v návrhu o potvrdení vydržania musí byť vždy okrem navrhovateľa označený ako účastník konania aj ďalší subjekt. Uvedený záver súdu prvej inštancie je podľa navrhovateľa neprípustne arbitrárny, nakoľko v takom prípade by sa zamedzilo dostupnosti právnej ochrany vlastníckeho práva v prípadoch, keď je účastníkom konania o potvrdení vydržania iba navrhovateľ. V nadväznosti na uvedené navrhovateľ v odvolaní uviedol, že nie je mu jasná ani tá úvaha súdu prvej inštancie, že účastníkom konania je aj správca lesného pozemku, príp. Slovenský pozemkový fond, pretože oba tieto subjekty sú síce uvedené ako účastníci konania v ust. § 359c CMP, avšak táto právna úprava sa vzťahuje len na tie prípady, keď by sa jednalo o vydržanie pozemku. V prejednanom prípade však tieto subjekty nemôžu byť účastníkmi konania, nakoľko predmetom vydržania je stavba trafostanice a nie lesný pozemok, ani akýkoľvek iný pozemok, ku ktorému by správu vykonával správca lesného pozemku alebo Slovenský pozemkový fond. V súvislosti s dobromyseľnosťou držby poukázal navrhovateľ v odvolaní ešte na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 484/2015 zo dňa 14. novembra 2018 a navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie navrhovateľa v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1

CSP (a contrario) a odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

4. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov uplatnených v odvolaní navrhovateľom.

5. Podľa § 130 ods.1 Občianskeho zákonníka, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

6. Podľa § 134 ods.1 Občianskeho zákonníka, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

7. Podľa § 359a CMP, konaním o potvrdení vydržania je konanie o potvrdení vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo konanie o vydržaní práva zodpovedajúceho vecnému bremenu.

8. Podľa § 359d ods.2 CMP, návrh musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí podania opísanie skutočností, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním, označenie nehnuteľnosti podľa údajov z katastra nehnuteľností a označenie dňa, keď navrhovateľ nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu vydržaním. Skutočnosti podľa prvej vety musí navrhovateľ osvedčiť.

9. Podľa § 359e ods. 1,2 a 3 CMP, ak sa návrh na začatie konania o potvrdení vydržania neodmietne podľa § 8 ods. 1, súd preskúma, či navrhovateľ osvedčil, že nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu vydržaním. Súd návrh na začatie konania o potvrdení vydržania uznesením zamietne ak zistí, že nie sú splnené podmienky na vydanie vyzývacieho uznesenia podľa § 359f ods. 1. O odmietnutí alebo zamietnutí návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania rozhoduje súd bez vyjadrenia ostatných účastníkov konania a bez nariadenia pojednávania; uznesením súdu o odmietnutí alebo zamietnutí návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania podľa odsekov 1/ a 2/ sa doručuje len navrhovateľovi.

10. Podľa § 359f ods. 1 CMP, ak navrhovateľ osvedčil, že splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním, súd vydá vyzývacie uznesenie.

11. Po prejednaní odvolania navrhovateľa odvolací súd uvádza, že z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie jasne a zreteľne vyplývajú dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie návrh navrhovateľa na začatie konania o potvrdení vydržania zamietol. Tieto dôvody vysvetlil súd prvej inštancie v odseku 22. odôvodnenia uznesenia. Nad rámec dôvodov zamietnutia návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania uvedených v odseku 22. odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia, súd prvej inštancie v odseku 25. odôvodnenia svojho rozhodnutia (nie v odseku 23. ako v odvolaní uviedol navrhovateľ) považoval za potrebné upriamiť pozornosť aj na tú skutočnosť, že Civilný mimosporový poriadok v ust. § 359c ods. 2 vymedzuje okruh účastníkov konania o potvrdení vydržania tak, že sú nimi navrhovateľ (§ 359c ods. 2 písm. a) CMP) a ten, kto má v čase začatia konania o potvrdení vydržania zapísané na liste vlastníctva vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo vecné právo k nehnuteľnosti, ktorej sa konanie o potvrdení vydržania týka (§ 359c ods. 2 písm. b) CMP), prípadne podľa okolností konkrétneho prípadu správca lesného pozemku alebo Slovenský pozemkový fond. Pokiaľ takýto subjekt neexistuje (čo navrhovateľ sám v návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania uviedol, keď argumentoval tým, že budova trafostanice nie je zapísaná v katastri nehnuteľností v prospech žiadneho vlastníka), nemôže sa podľa názoru súdu prvej inštancie jednať o konanie o potvrdení vydržania v zmysle ôsmej hlavy Civilného mimosporového poriadku. Bez ohľadu na uvedené, odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že dôvodom zamietnutia návrhu navrhovateľa na začatie konania o potvrdení vydržania nebola v danom prípade (tak ako to vyplýva z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie) skutočnosť, že navrhovateľ v návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania neuviedol toho, kto mal v čase začatia konania o potvrdení vydržania na liste vlastníctva zapísané vlastnícke právo k predmetnej trafostanici. Neobstojí

preto argumentácia navrhovateľa uvedená v odvolaní, že pokiaľ súd prvej inštancie považoval návrh navrhovateľa na začatie konania o potvrdení vydržania za návrh, ktorý má vady podania, spočívajúce v absencii účastníka konania vyžadovaného ust. § 359c ods. 2 písm. b) CMP, tak mal vyzvať navrhovateľa, aby uvedenú vadu podania v určenej lehote odstránil a on (navrhovateľ) by v zmysle takejto výzvy súdu prvej inštancie postupoval a vadu návrhu by odstránil, a to a) vzhľadom na tvrdenie samotného navrhovateľa, že takýto subjekt de facto neexistuje, pretože budova trafostanice nie je zapísaná v katastri nehnuteľností v prospech žiadneho vlastníka a b) vzhľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie návrh navrhovateľa ako vadný neodmietol. Rovnako neobstojí argumentácia navrhovateľa, že súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia (v odseku 25. odôvodnenia) uviedol nejasnú úvahu, že účastníkom konania je v danom prípade aj správca lesného pozemku, resp. Slovenský pozemkový fond, pretože z vety „takýmto účastníkom konania je aj správca lesného pozemku, resp. Slovenský pozemkový fond“, ktorú navrhovateľ v odvolaní vytrhol z kontextu, nevyplýva, že navrhovateľ mal v danom prípade podľa súdu prvej inštancie ako účastníka konania vyžadovaného ust. § 359c ods. 2 CMP v návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania uviesť správcu lesného pozemku alebo Slovenský pozemkový fond. V uvedenej vete ako súčasť odseku 25. odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia je obsiahnutá len vo všeobecnej rovine konštatácia právnej úpravy týkajúcej sa okruhu účastníkov konania v konaní o potvrdení vydržania v zmysle ust. § 359c ods. 2 CMP súdom prvej inštancie, čo je zrejmé už len z tej skutočnosti, že v danom prípade sa nejedná o lesný a ani o iný pozemok, ale o stavbu trafostanice.

12. Pokiaľ ide o samotné konanie o potvrdení vydržania (§ 359a a nasl. Civilného mimosporového poriadku) odvolací súd uvádza, že ide o „nové“ civilné mimosporové konanie zavedené do Civilného mimosporového poriadku s účinnosťou od 1. 5. 2021; samotné predpoklady vydržania vyplývajúce z ustanovenia § 134 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 130 Občianskeho zákonníka nie sú novou právnou úpravou obsiahnutou v Civilnom mimosporovom poriadku dotknuté a sú nimi: spôsobilý predmet držby, oprávnená držba (dobromyseľnosť držiteľa o tom, že mu patrí nehnuteľná vec, ktorej sa konanie o potvrdení vydržania týka), trvanie držby desať rokov, keďže ide o nehnuteľnosť a nepretržitosť držby. Konanie o potvrdení vydržania, tak ako správne v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uviedol súd prvej inštancie, pozostáva z dvoch fáz; účelom prvej fázy je zistiť, či navrhovateľ osvedčil splnenie predpokladov vydržania. Prvá fáza konania o potvrdení vydržania končí rozhodnutím o zamietnutí vydržania (ak súd dospeje k záveru, že nie sú splnené podmienky na vydanie vyzývacieho uznesenia) alebo vydaním vyzývacieho uznesenia, ktoré súd vydá v prípade, že navrhovateľ osvedčil, že splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním. V danom prípade súd prvej inštancie zamietol návrh navrhovateľa na začatie konania o potvrdení vydržania už v prvej fáze konania z toho dôvodu, že navrhovateľ neosvedčil, že je oprávneným držiteľom trafostanice, ktorú mienil vydržať. Súd prvej inštancie nezaložil svoje rozhodnutie, tak ako je vyššie uvedené, len na konštatovaní, že navrhovateľ neoznačil v návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania v zmysle ust. § 359c ods. 2 písm. b) CMP toho, kto mal v čase začatia konania o potvrdení vydržania na liste vlastníctva v katastri nehnuteľností zapísané vlastnícke právo k predmetnej trafostanici. Dôvodom zamietnutia návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania bolo v danom prípade to, že v konaní nebola preukázaná existencia takého nadobúdacieho titulu, od ktorého by sa mohol odvíjať vstup navrhovateľa do oprávnenej držby predmetnej trafostanice, potrebný pre posúdenie trvania vydržacej doby a konštatovanie, že navrhovateľ bol dobromyseľným držiteľom. S uvedeným záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a dodáva, že sám navrhovateľ (aj keď s poznámkou, že „zrejme nedopatrením“) v odvolaní uvádza, že predmetná trafostanica nebola zahrnutá do odovzdávacieho protokolu v procese privatizácie štátneho podniku Zdroj Banská Bystrica, š. p., pričom len samotný chronologický prehľad postupného právneho nástupníctva na strane navrhovateľa, vedúci až k navrhovateľovi nie je spôsobilý nahradiť absenciu nadobúdacieho titulu trafostanice vo vzťahu k bezprostrednému právnemu nástupcovi štátneho podniku Zdroj Banská Bystrica, š. p. v rozhodnom čase, t. j. v čase privatizácie štátneho podniku Zdroj Banská Bystrica, š. p. Súd prvej inštancie dospel preto k správne uvedenému v odseku 22. odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia, že navrhovateľ nepreukázal existenciu takého nadobúdacieho právneho titulu, od ktorého by sa mohla odvíjať oprávnená držba trafostanice navrhovateľom. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že oprávnená držba musí popri všeobecných znakoch držby spĺňať aj požiadavku dobrej viery držiteľa, že mu vec patrí; iba samotná držba vecí na jej vydržanie nestačí. Oprávnená držba sa musí opierať o právny titul a súčasne musí byť dobromyseľná v zmysle existencie dobrej viery držiteľa. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že sa nemožno stotožniť s odvolacou argumentáciou navrhovateľa, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil navrhovateľom podrobne

chronologicky špecifikované právne skutočnosti, ktoré podľa navrhovateľa preukazujú dobromyseľnosť navrhovateľa, že stavbu trafostanice užíva ako svoju vlastnú, pretože navrhovateľom či už v návrhu alebo v odvolaní chronologicky špecifikované právne skutočnosti, sú len prehľadom toho ako postupne prebiehalo právne nástupníctvo z pôvodného štátneho podniku Zdroj Banská Bystrica, š. p. až po navrhovateľa a ako také nie sú spôsobilé nahradiť preukázanie existencie nadobúdacieho titulu, vyžadovaného v súvislosti s dobromyseľnosťou držby. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že navrhovateľ nepreukázal, že predmetná trafostanica bola v procese privatizácie štátneho podniku Zdroj Banská Bystrica, š. p. zahrnutá do odovzdávacích protokolov, a teda že bola predmetom odovzdania právneho predchodcovi navrhovateľa a zároveň právneho nástupcovi štátneho podniku Zdroj Banská Bystrica, š. p. - spoločnosti Zdroj – DM, a. s.. Za nadobúdací titul nemožno považovať ani Zmluva o dodávke, distribúcii elektriny a prevzatí zodpovednosti za odchýlku, tak ako správne v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uviedol súd prvej inštancie, ktorú navyše navrhovateľ súdu prvej inštancie predložil spolu s návrhom na začatie konania o potvrdení vydržania s iným dátum uzatvorenia (12. 08. 2009) ako uvádzal v bode III. návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania. Ani interpretáciu listu spoločnosti Stredoslovenská distribučná, a. s. zo dňa 30. 09. 2021 navrhovateľom v kontexte tvrdenej dobromyseľnosti držby nemožno považovať za presvedčivú, keďže spoločnosť Stredoslovenská distribučná, a. s. v liste zo dňa 30. 09. 2021 uviedla, že „trafostanica 490/ts/214 nie je momentálne (t. j. ku dňu 30. 09. 2021) vedená vo vlastníctve spoločnosti Stredoslovenská distribučná, a. s.“; zároveň však uviedla, že za určitých tam uvedených okolností ju mieni zaradiť ako inventarizačný nález do svojho majetku (trafostanica je v zmysle § 2 písm. b) bod 9 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike elektroenergetickým zariadením), preto súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia správne uviedol, že „dobromyseľnosť nemohla u navrhovateľa existovať ani v čase odpovede Stredoslovenskej distribučnej, a. s. v liste zo dňa 30. 09. 2021“. Navrhovateľ nepreukázal, že držba trafostanice, ktorej sa ujal je oprávnená (t. j. nepreukázal, že je jej oprávneným držiteľom, tak ako to vyžaduje ust. § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka), preto súd prvej inštancie návrh navrhovateľa na začatie konania o potvrdení vydržania správne zamietol.

13. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

15. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.